

ДІМ / HOME

Оригінальний сценарій
короткометражного ігрового фільму Ірини Цілик

ЕКСТ. ЛІС, ДІМ - НАДВЕЧІР'Я

Чоловічі ноги в розношених чоботях прямують лісом, зминаючи вижовклу осінню мокру траву. Темні штани, старий сірий кожух майже зливаються з осіннім краєвидом. Якоюсь миті СЛАВКО зупиняється, запалює самокрутку, дивиться уважно в певному напрямку, ніби вичікуючи на щось. Це молодий чоловік років 25-ти, втім, його завітрене обличчя із загрубілими рисами видає людину з непростю біографією.

З точки зору Славка ми бачимо вдалині невеличку самотню дерев'яну хату на полонині. Він курить, дивиться, нарешті щось ледь вловно змінюється в його погляді. Здалеку видно, як двором прямує тонка фігурка з кошиком у руках. З комину хати куриться дим.

Титр, назва фільму:

ДІМ

ЕКСТ. ДВІР ДОМУ - НАДВЕЧІР'Я

НУСЯ, гарна жінка (22-23 роки) в линялій сукні, кофті, заношеній лисуватій камізельці і старих чоботях, розвішує білизну на мотузці. Червоні від прання руки, пара з рота - вже холодно. Раптом, зачувши кроки, Нуся здригається і стрімко обертається. Це Славко наближається стежкою. Нуся розрівнює запряну сорочку на мотузці й машинально пригладжує прядку, що вибилася із вправно заплетеного її волосся.

Вдвох вони заходять до дверей хати. Зовні це зовсім вбогий дім, більше подібний на поспіхом сколочену зимівку для догляду за худобою. Славко і Нуся ступають у темні сіни...

ІНТ. ДІМ - НАДВЕЧІР'Я

...і виходять з темряви до передпокою зовсім іншими людьми. Славко - в добротному міському пальто, з пляшкою вина в руці. Нуся зустрічає його в домашній, але елегантній суконці, з разкою дрібних перлів на шиї. Вони виглядають як інтелігентні міські галичани 1940-х років. Інтер'єр дому, його розміри також мають незбагненно інший вигляд, ніж можна було очікувати від лісової хатинки. В середині це - велика тогочасна львівська квартира із старовинними меблями, численними полицями книг, картинами на стінах, старими іконами.

Нуся з пляшкою вина прямує на кухню. Славко всідається у фотелі, з насолодою витягує ноги.

Нуся та Славко вечеряють. Приглушене світло, скатертина, порцеляновий посуд, вино в келихах. Вони втомлені, їм зовсім не хочеться розмовляти, достатньо іноді дивитися один на одного.

ЕКСТ. ЛІС, ДІМ – ВЕЧІР

В синьо-чорній гушавині ліса ледь видніється їхня хатинка з блідо-жовтими очницями вікон.

ІНТ. ДІМ – ПІЗНІЙ ВЕЧІР

Славко йде коридором, розминаючи в пальцях незапалену папіросу. Двері ванної кімнати нещільно причинені, й він на секунду затримується не в змозі так просто пройти повз побачене. Там напівоголена Нуся, сидючи на краєчку ванни, розчісує волосся. Славко дивиться на неї якийсь час, іде далі.

Курить біля вікна, бездумно зупинивши погляд у чорноті ночі.

ІНТ. ДІМ – РАНОК

Славко вже взувається, він збирається вийти з дому. Нуся, ранкова, сонна, в довгій нічнушці, проводить його. Вона подає йому парасолю – аби не забув.

ЕКСТ. ДВІР ДОМУ – РАНОК

Славко ступає надвір тим Славком, якого ми вже бачили на початку, – огрубілий, у старому бідному одязі, але дуже зібраний, серйозний. То не парасолька в його руці, то – шмайсер, який він похапки пристібає до ременя під своїм грубим кожухом. Тихо накрапає дощ. Славко віддаляється від дому.

ІНТ. ДІМ – ПО ОБІДІ

Нуся, у фартушку, з підібраним хустиною волоссям, безтурботно розкатує тісто й тихо, без слів мугикає пісню. Цокотить годинник. Раптом Нуся прислухається до якогось звуку знадвору (хтось гукає іі?), й обличчя жінки вмить стає дуже серйозним.

ЕКСТ. ДВІР ДОМУ – ПО ОБІДІ

Геть інша, в старому ношеному вбранні, але з тими ж таки забрудненими борошном руками Нуся вибігає на ганок. Вона бачить щось і зразу стає білою, мов крейда.

Нуся намагається допомогти піднятися Славкові, який із слабкості осів на мокру траву. В неї це кепсько виходить, але нарешті Нуся ухитряється просісти під нього, й Славко підіймається на ноги. Вони повільно

Йдуть в напрямку дому, і його кров струменить по її кофті. Славко поранений.

НАТ. ЛІС - ПО ОБІДІ

Нуся біжить лісовою стежкою, але робить це майже безшумно. Десь далеко кричить лісовий птах, дзюркоче струмок.

Вона минає болітце. Далі поспішає лісом. Вдалині видніються хати - там уже село.

НАТ. ВУЛИЦІ СЕЛА, КОСТЕЛ - ПО ОБІДІ

Нуся прямує майже безлюдними сільськими вулицями, намагаючись бути якомога непомітнішою. Нарешті вона звертає до обійстя малесенького дерев'яного костелу.

Двері зачинені. Нуся тихо стукає у них спеціальним чином, чекає. За якийсь час за дверми чується шурхіт. Ізсередики знімають клямку, у щілину видно обличчя немолодого чоловіка.

ІНТ. КОСТЕЛ - ПО ОБІДІ

Аскетичний храм залитий світлом. Це не діючий костел, тут розташовано склад, як це бувало «за советів».

Чоловік збирає акуратний пакунок із шприцями, спиртом, ще якимись ліками. Нуся мовчки, напружено спостерігає. Наостанок чоловік вкладає шмат домашнього сиру до пакунку, й Нуся раптом спалахує вдячною посмішкою.

Здалеку видно, але не чути їхню тиху розмову. Чоловік про щось питає Нусю, вона - говорить, говорить... Врешті він перехрещує її, і ми можемо з його поведінки нарешті здогадатися, що цей чоловік у цивільному - мабуть, священник.

НАТ. ЛІС - СУТЕНІЄ

І знову Нуся поспішає лісами-болотами, але вже із паунком у тайстрі.

Зарості сизо-фіолетової стиглої ожини край дороги чіпляють її за спідницю. Нуся призупиняється, відчепляє колючу гілку, зриває мимохідь ягідку, другу, кладе їх до рота. Раптом десь неподалік чується постріл. Нуся здригається, блідішає і швидко біжить далі.

ЕКСТ. ДВІР ДОМУ - СУТЕНІЄ

Обережно, ледь чути Нуся крадеться, обходячи власну хату ззаду.

ЧОЛОВІЧИЙ ГОЛОС

Та я тебе рот зашью.

Інший голос сміється. Нуся зовсім непомітно видивляється зі своєї засідки, тільки очі блищать. Там, перед дверима хатинки двоє облавців та Славко - в одній сорочці і штанях, босий, ледь тримається на ногах.

ОБЛАВЕЦЬ

На колени, сука.

Нуся дуже акуратно дістає маузер з-під свого колушка. Але в цей самий момент Славко робить щось, що змушує одного з енкаведистів випустити в нього чергу пострілів. Славко падає.

ДРУГИЙ ОБЛАВЕЦЬ

Бля...

НУСЯ

Ні-і!

Нуся вибігає вперед і встигає кілька разів вистрелити і влучити в енкаведиста, який вбив Славка. Але вже за мить вона сама падає додолу, скошена пострілами. Все стається дуже швидко, некрасиво.

Другий енкаведист спльовує з досадою. Пхає носком чобота Славкове тіло. За тим перевіряє, чи жива Нуся. Присідає над своїм товаришем. Він намагається промацати його пульс, сидячи навпочіпки. Підіймається, обходить територію.

У траві - жіноча рука з перемазаними ожиною пальцями. По задньому плану - енкаведист іде з їхнього двору.

ІНТ. ДІМ - СУТІНКИ

Вже знайома нам кімната - сіра у сутінках, безлюдна. Хоча ні... Здається, на канапі сидять двоє. Мовчки, заспокійливо вона тримає його за руку.

ЕКСТ. ДВІР ДОМУ - РАНОК

Ліс залитий осіннім слабким сонцем. У дворі дому - кілька енкаведистів, машина. Двоє вантажать труп свого колеги на носі. Тіл наших головних героїв ніде нема.

Ще один енкаведист оглядає двір, нарешті прочиняє двері дому. Ми заходимо разом з ним і вперше бачимо дім ізсередини таким, яким він є насправді, - убога маленька криївка...

Кінець